

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
-SECȚIA I-a CIVILĂ-

SENTINȚA CIVILĂ NR. 246/2017

DOSAR NR: 4999/97/2016

ȘEDIȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 31 IANUARIE 2017

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: FILIMON CORNELIA	- Judecător
RISTA NICOLETA EUGENIA	- Asistent judiciar
FLOREA IONELA	- Asistent judiciar
MICIN CECILIA ANA	- Grefier

Pe rol fiind soluționarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de **Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele membrului de sindicat, reclamanta STOICA CONSTANȚA LUCIA**, în contradictoriu cu **pârâta ȘCOALA GIMNAZIALĂ Băița**, având ca obiect *acțiune în constatare*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă consilier juridic Radu Cristiana pentru a reprezenta interesele organizației sindicale și a membrului de sindicat, lipsă fiind reclamanta și pârâta.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța, verificându-și din oficiu competența, conform dispozițiilor art. 131 alin. (1) Cod procedură civilă, constată că este legal investită cu soluționarea prezentei cauzei, fiind competentă general, material și teritorial să judece pricina conform dispozițiilor art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civil, art. 269 Codul muncii și art. 208 și 210 din Legea nr. 62/2011.

Reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana, depune delegație de reprezentare la dosar, arată că nu are alte cereri de formulat și solicită cuvântul pe fondul cauzei.

Instanța văzând că nu mai sunt alte cereri de soluționat sau probe de administrat, declară închisă cercetarea procesului, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana, solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în scris, fără cheltuieli de judecată.

Instanța reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de 07.11.2016, sub nr. 4999/97/2016, **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta **Stoica Constanța Lucia**, a chemat în judecată pe pârâta **Școala Gimnazială Băița**, solicitând instanței să constate că postul deținut de reclamantă este funcție de conducere începând cu data de 25.02.2014 și până la data de 01.08.2016, să oblige pârâta la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale reprezentând indemnizația de conducere începând cu data de 25.02.2014 și până la data de 01.08.2016, sumă ce se va actualiza în funcție de rata inflației la data efectivă a plății, precum și la calculul și plata dobânzii legale pentru sumele menționate mai sus, ce reprezintă lipsa de folosință a sumelor cuvenite, pe o perioadă începând cu data de 25.02.2014 și până la plata sumei datorate.

În fapt, reclamanta a arătat, în esență, că este încadrată în unitatea de învățământ pe post de administrator financiar, că postul de administrator financiar a fost încadrat ca funcție de

conducere de la data de 01.09.2011 și până la data de 31.12.2013, că începând cu data de 01.01.2014 postul de administrator financiar ocupat de către membrul de sindicat a fost transformat din funcție de conducere în funcție de execuție ca urmare a intrării în vigoare a OUG nr. 77/2013 privind asigurarea funcționalității administrației publice locale, a numărului de posturi și reducerea cheltuielilor la instituțiile publice și autoritățile publice din subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor și că potrivit art. 3 alin. (1) din OUG nr. 77/2013 „instituțiile și autoritățile publice prevăzute la art. 1 alin. (1) au obligația să își modifice structurile funcționale, astfel încât numărul total al funcțiilor de conducere din cadrul fiecărei autorități sau instituții publice care are în aparatul propriu/de specialitate și personal contractual ori, după caz, numai personal contractual să fie de maximum 12% din numărul total al posturilor aprobate.” A mai arătat că în conformitate cu dispozițiile art. 3 alin. (4) din ordonanță, „în situația în care, prin aplicarea prevederilor art. 1, 2 și alin. (1)-(3) din prezentul articol, se desființează o funcție de conducere ocupată, se transformă postul propriu al persoanei într-o funcție de execuție corespunzătoare studiilor și condițiilor de vechime ale acesteia”, ca urmare a intrării în vigoare a dispozițiilor legale menționate Inspectoratul Școlar al Județului Hunedoara a emis și transmis adresa nr. 583/03.02.2014 către toate unitățile de învățământ preuniversitar din județul Hunedoara prin intermediul căreia informa Consiliul de administrație al fiecărei unități de învățământ să procedeze la transformarea posturilor de contabil șef în șef birou/șef serviciu/funcție de execuție, iar începând cu data de 01.01.2014, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) și (4) din OUG nr. 77/2013 și a adresei nr. 583/03.02.2014 emisă de Inspectoratul Școlar al Județului Hunedoara, Consiliul de administrație al unității de învățământ a procedat la modificarea structurilor funcționale și a postului de conducere de contabil șef (administrator financiar), transformând postul de contabil-șef în funcție de execuție.

De asemenea, reclamanta a susținut că urmare transformării postului nu a mai beneficiat de indemnizația de conducere de care a beneficiat anterior, că ulterior transformării postului în funcție de execuție, prin decizia nr. 55/05.02.2014, publicată în Monitorul oficial al României, partea I, nr. 136/25.02.2014, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de 61 de deputați și a constatat că dispozițiile Legii privind aprobarea OUG nr. 77/2013 sunt neconstituționale, că instanța de contencios constituțional a arătat că această constatare a neconstituționalității unei legi de aprobare a unei ordonanțe de urgență a Guvernului include și ordonanța la care se referă, aceasta încetând să mai producă efecte juridice conform art. 147 alin. (1) din Constituție și că neconstituționalitatea legii de aprobare a OUG nr. 77/2013 vizează ordonanța de urgență care urmează a-și înceta efectele juridice.

Totodată, reclamanta a susținut că și dacă încetarea efectelor juridice ale actului normativ declarat neconstituțional a avut loc la 45 de zile de la data publicării deciziei, începând cu data de 25.02.2014 dispozițiile ordonanței au fost suspendate de drept, că art. 3 din OUG nr. 77/2013 a constituit unicul temei pentru transformarea postului din funcție de conducere în funcție de execuție, începând cu data de 01.01.2014, cu consecința pierderii indemnizației de conducere în procent de 20% din salariul de bază și că urmare a efectului declarării neconstituționalității Legii de aprobare a OUG nr. 77/2013 angajatorul era obligat să transforme postul din funcție de execuție în funcție de conducere și să repună în plată indemnizația de conducere în cuantumul avut deoarece începând cu data de 25.02.2014 nu mai subzistă temeiul juridic care a impus modificarea contractului individual de muncă.

Reclamanta a mai arătat că încadrarea și salarizarea personalului didactic auxiliar din sistemul de învățământ este reglementată prin Legea nr. 63/2011 care la art. 3 lit. B din Anexa nr. 5 – Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ – prevede dreptul personalului didactic auxiliar la indemnizația de conducere pentru funcțiile prevăzute la anexele 3a și 3b din lege, printre care și administratorii financiari (contabili), că începând cu data de 25.02.2014 pârâtul datorează și dobânda legală pentru indemnizația de conducere neachitată reprezentând lipsa folosinței drepturilor cuvenite, că sunt aplicabile dispozițiile art. 278 alin. (1) Codul muncii, precum și dispozițiile Codului civil, dar și art. 2 din OG nr. 13/2011. A mai susținut și faptul că daunele interese constau în dobânda legală ce curge de drept, fără punere în întârziere, de la data scadenței drepturilor salariale prevăzute în contractul individual de muncă întrucât obligația legală de plată a salariului trebuia îndeplinită la

data stabilită prin contractul individual de muncă, după cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia nr. 2/17.02.2014 pe calea recursului în interesul legii.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 148 și urm., art. 194 Cod procedură civilă, art. 268 alin. (1) lit. c) Codul muncii, OG nr. 13/2011, art. 1530 și urm. Cod civil, art. 28 și art. 208-211 din Legea nr. 62/2011, Legea nr. 63/2011, Decizia nr. 55/2014 a Curții Constituționale, art. 147 Constituția României.

Acțiunea este **scutită de la plata taxelor de timbru**, conform art. 270 raportat la art. 266 Codul Muncii republicat.

Pârâta legal citată, **nu a depus întâmpinare**, nu s-a prezentat în fața instanței pentru a se apăra și nici nu a propus probe în apărare.

Reclamanta a depus, în original, delegație, adeverință nr. 691/24.08.2016 emisă de Școala Gimnazială Băița și, în copie, stat de plată pe luna decembrie 2013, stat de plată pe luna mai 2016, adresa nr.583/03.02.2014 emisă de Inspectoratul școlar județean Hunedoara, sentința civilă nr. 543/2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 4841/97/2015.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta este angajata pârâtului pe postul de administrator financiar începând cu data de 01.09.2011, iar pe perioada cuprinsă între data angajării (01.09.2011) și data de 31.12.2013 a beneficiat de o indemnizație de conducere calculată la salariul de încadrare în procent de 20%, conform adeverinței nr. 691/24.08.2016 emisă de pârât.

Începând cu data de 01.01.2014, la solicitarea Inspectoratului Școlar Județean Hunedoara, venită prin adresa nr. 583/03.02.2014 (f.9), pârâta a transformat postul de administrator financiar, ocupat de reclamantă, din funcție de conducere în funcție de execuție, fără a mai acorda indemnizația de conducere. Totodată, la baza emiterii adresei Inspectoratului Școlar Județean Hunedoara s-au aflat dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 3 alin. (3) și (4) din OUG nr. 77/2013, așa cum rezultă din conținutul acesteia.

Prin decizia Curții Constituționale nr. 55/05.02.2014, publicată în Monitorul oficial al României, partea I, nr. 136/25.02.2014, s-a admis obiecția de neconstituționalitate formulată și s-a constatat că dispozițiile Legii privind aprobarea OUG nr. 77/2013 sunt neconstituționale față de criticile formulate, raportate la art. 115 alin. (6) din Constituție.

Prin prezenta acțiune reclamanta pretinde a se constata că postul ocupat este funcție de conducere începând cu data de 25.02.2014 (data publicării în Monitorul oficial a deciziei curții Constituționale) și până la data de 01.08.2016, cu consecința obligării pârâtului la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale reprezentând indemnizația de conducere începând cu data de 25.02.2014 și până la data de 01.08.2016, sumă ce se va actualiza în funcție de rata inflației la data efectivă a plății, precum și la calculul și plata dobânzii legale aferente.

Instanța constată că acțiunea reclamantei este întemeiată și va fi admisă pentru considerentele ce urmează:

În conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (1) din OUG nr. 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale, a numărului de posturi și reducerea cheltuielilor la instituțiile și autoritățile publice din subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se desființează posturile vacante la: a) ministere; b) instituțiile și autoritățile publice aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor, indiferent de modul de finanțare; c) instituțiile și autoritățile publice finanțate integral sau parțial din bugetul asigurărilor sociale de stat și/sau din bugetele fondurilor speciale; d) instituțiile publice locale, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.*”

De asemenea, potrivit art. 3 alin. (1) din aceeași ordonanță „*Instituțiile și autoritățile publice prevăzute la art. 1 alin. (1) au obligația să își modifice structurile funcționale, astfel încât numărul total al funcțiilor de conducere din cadrul fiecărei autorități sau instituții publice care are în aparatul propriu/de specialitate și personal contractual ori, după caz, numai personal contractual să fie de maximum 12% din numărul total al posturilor aprobate. Pentru determinarea numărului total al funcțiilor de conducere prin aplicarea cotei de 12%, se procedează după cum urmează: a) în cazul în care numărul rezultat este mai mic de unu, acesta se rotunjește la întreg; b) în cazul în*

care numărul rezultat este mai mare de unu, acesta se rotunjește la numărul întreg imediat superior acestuia, dacă fracțiunea este mai mare de 0,50. ”

Totodată, art. 1 alin. (3) din OUG nr. 77/2013 prevede că „Structura funcțională a autorităților și instituțiilor publice prevăzute la alin. (1) trebuie să respecte următoarele cerințe: a) pentru constituirea unui birou este necesar un număr de minimum 5 posturi de execuție; b) pentru constituirea unui serviciu este necesar un număr de minimum 7 posturi de execuție; c) pentru constituirea unei direcții este necesar un număr de minimum 15 posturi de execuție; d) pentru constituirea unei direcții generale este necesar un număr de minimum 25 de posturi de execuție”, iar alin. (4) dispune că „În situația în care, prin aplicarea prevederilor art. 1, 2 și alin. (1)-(3) din prezentul articol, se desființează o funcție de conducere ocupată, se transformă postul propriu al persoanei într-o funcție de execuție corespunzătoare studiilor și condițiilor de vechime ale acesteia.”

Având în vedere obligativitatea OUG nr. 77/2013 pentru pârât, în calitate de instituție publică locală, acesta a luat măsuri pentru aplicare și a transformat postul ocupat de către reclamant din funcție de conducere în funcție de execuție, iar indemnizația de conducere de care a beneficiat reclamantă nu a mai fost acordată începând cu data de 01.01.2014, așa cum rezultă din statele de plată din luna decembrie 2013 și, respectiv, luna mai 2016. (f. 7, 8).

Ulterior, ca urmare a publicării, la data de 25.02.2014, a deciziei Curții Constituționale nr. 55/2014, temeiul juridic al transformării postului ocupat de reclamant din funcție de conducere în funcție de execuție a fost desființat.

În acest context, instanța reține că potrivit art. 147 alin. (1) din Constituția României „Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.”

Prin urmare, întrucât unicul temei juridic al transformării postului ocupat de reclamantă din funcție de conducere în funcție de execuție a încetat să mai existe începând cu data de 25.02.2014, pârâtul avea obligația de a repune pe reclamant în situația anterioară aplicării OUG nr. 77/2013 și, implicit, la acordarea drepturilor salariale de care a fost lipsit prin neplata indemnizației de conducere calculată în procent de 20% din salariul de încadrare.

Instanța mai reține că potrivit dispozițiilor art. 166 alin. (4) Codul muncii, „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului.”

Prin urmare, solicitarea reclamantei având ca obiect actualizarea diferențelor de drepturi salariale cu rata indicelui de inflație este întemeiată având în vedere devalorizarea monedei naționale în perioada de referință a cauzei.

Totodată, întrucât reclamanta a fost lipsită de folosința sumelor de bani la care era îndreptățit potrivit legii, se constată că reclamantului i se cuvine, pentru repararea integrală a prejudiciului produs prin neexecutarea la scadență a obligației de plată a tuturor drepturilor salariale, și acordarea unor daune-moratorii constând în dobânda legală penalizatoare, în condițiile art. 1 alin. (3) coroborat cu art. 2 din OG nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

Pe cale de consecință, în temeiul dispozițiilor legale mai sus citate, se va admite acțiunea formulată de reclamantă, se va constata că postul de administrator financiar deținut de reclamantă este funcție de conducere, începând cu data de 25.02.2014 și până la data de 01.08.2016, va fi obligat pârâtul la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale reprezentând indemnizație de conducere începând cu data de 25.02.2014 și până la data de 01.08.2016, actualizate cu rata inflației până la data plății efective și se va obliga pârâta la calculul și plata dobânzii legale aferente sumelor de mai sus începând cu data de 25.02.2014 și până la data plății sumei datorate.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată,

**Pentru aceste motive,
În numele legii,**

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR Deva, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu, nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul STOICA CONSTANȚA LUCIA, în contradictoriu cu pârâtul ȘCOALA GIMNAZIALĂ Băița, cu sediul în localitatea Băița, str. Principală, nr. 150, județul Hunedoara și în consecință:

Constată că postul deținut de reclamant este funcție de conducere, începând cu data de 25.02.2014 și până la data de 01.08.2016.

Obligă pe pârât la calcul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale reprezentând indemnizație de conducere începând cu data de 25.02.2014 și până la data de 01.08.2016, actualizate cu rata inflației până la data plății efective.

Obligă pe pârât la calculul și plata dobânzii legale aferente sumelor de mai sus începând cu data de 25.02.2014 și până la data plății efective.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare. Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2017.

**PREȘEDINTE,
FILIMON CORNELIA**

**ASISTENT JUDICIAR,
RISTA NICOLETA EUGENIA**

**ASISTENT JUDICIAR,
FLOREA IONELA**

**GREFIER,
MICIN CECILIA ANA**

*Red. As. jud. R.N.E. / Tehnored. Gref.M.C.A.
4 exemplare / 27.02.2017*

Pentru conformitate
Grefier,